

FÖRORD

Temat för årets nummer av Finskt museum är Inomhus, och vi har efterlyst artiklar som undersöker hur man bygger upp en miljö inom fyra väggar. Inom museivetenskaperna är rumslighet ett viktigt begrepp, och den rumslighet som skapas inomhus påverkas i hög grad av de strukturer som formar oss som människor och som medlemmar i ett samhälle. Genom att analysera denna rumslighet kan vi förstå och förklara ideologier, samhällsstrukturer, samspel mellan människor – se hur de stora linjerna återspeglas i den lilla värld som skapas inomhus i ett rum eller en byggnad.

Våra medeltida kyrkor har traditionellt blivit studerade av konsthistoriker men arkeologerna Auli Bläuer och Mia Lempiäinen-Avci visar i sin artikel att man även kan studera de medeltida väggmålningarna ur ett osteologiskt och arkeo-botaniskt perspektiv. Möjligheterna att rekonstruera det förflutna är ett ständigt närvarande tema även i dagens museivärld, vilket Lauri Vinikkala tar upp i sin analys av begreppet autenticitet i virtuella rekonstruktioner av medeltida kyrkorum.

Annika Winbergs artikel är en berättelse om vår nationalskald Zacharias Topelius och hans sista hem Björkudden i Östersundom (Helsingfors). Winberg behandlar rumsindelningen, interiören, möblerna och deras placering samt beskriver vilken betydelse dessa rum hade för Topelius skapande. Efter Topelius bortgång bevarades dessa interiörer och de är idag en del av Finlands Nationalmuseums samlingar.

Kopplingen mellan interiörer och ideologi kommer tydligt fram i Mari Tossavainens artikel, som analyserar de omvälvande idéer som präglade heminredningen under 1920-talet. Lika tydligt kan en interiör byggas upp som en subjektiv konstruktion av det förflutna, vilket Albert Edelfelt gjorde i sina historiska verk, något som Marina Catani undersöker i sin studie.

Mikael Anderssons artikel behandlar tre skulptörer, H. C. Andersen, Rudolph Tegner och Axel Ebbe, som alla tre medverkade i musealiserandet av sina hem och på så vis kom att aktivt skapa ett monument över sig själva och sitt konstnärskap. Samtidigt möjliggjorde detta att deras samlingar överlevde och fortfarande idag går att besöka i Rom, Trelleborg och Dronningmølle utanför Köpenhamn.

Det har varit intressant och givande att jobba med årets nummer och vi är glada att se att Finskt museum har utvecklats till en tidskrift som håller hög standard och följer sin tid. Tack vare våra skickliga skribenter och kunniga refereer har Finskt Museum under de senaste åren återetablerat sig som en framstående publikation som fyller en viktig funktion som museiväsendets vetenskapliga röst i Finland. Ett särskilt tack vill vi också rikta till vår grafiker Maija Holappa för ett utmärkt arbete med layouten. Med det här numret tackar vi för de fem år vi har fått äran att lotsa Finskt museum framåt på sin rutt, nästa år tar nya krafter över.